

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Prejudiciële vraag betreffende artikel 464, 1° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het Hof van Beroep te Bergen

Samenvatting

Het Grondwettelijk Hof nodigt de Vlaamse Regering uit om tussen te komen in een prejudiciële vraag van het Hof van Beroep van Bergen over de impact van artikel 464, 1° van het WIB 92 op gemeentelijke belastingen op vertoningen en vermakelijkheden (zaak met rolnummer 7783):

“Schendt artikel 464, 1° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 artikel 170, § 4, in het bijzonder het tweede lid, van de Grondwet, in zoverre het de gemeenten verbiedt een belasting te heffen op de bruto-ontvangsten uit vertoningen en vermakelijkheden die op hun grondgebied worden georganiseerd?”

Een tussenkomst is echter niet vereist. Het Vlaamse Gewest heeft in deze zaak geen rechtstreeks belang.

Toelichting

De onduidelijke formulering en de totstandkoming van artikel 464, 1° van het WIB 1992 leiden sinds jaar en dag tot interpretatieproblemen als het gaat over lokale belastingen op vertoningen en vermakelijkheden.

Ook de hoogste rechtscolleges van het land verdedigen in deze kwestie onverenigbare interpretaties. De Raad van State en het Grondwettelijk Hof gaan ervan uit dat lokale besturen de (bruto-)ontvangsten van de organisator van een evenement kunnen belasten, maar ze motiveren dit standpunt elk vanuit een andere rechtsgrond. Het Hof van Cassatie verbiedt elke lokale belasting op de ontvangsten van de exploitant.

Op 20 april 2018 vernietigde het Hof van Cassatie een arrest van het Hof van Beroep van Luik over deze problematiek en verwees de zaak naar het Hof van Beroep van Bergen. Op vraag van de gemeenten Malmédy en Stavelot, formuleerde het Hof van Beroep de vernoemde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

Het Hof van Beroep van Bergen zal een uitspraak moeten doen dat in overeenstemming is met de visie van het Hof van Cassatie en dat grondwetsconform is volgens het antwoord van het Grondwettelijk Hof op de prejudiciële vraag.

De uitspraken in deze zaak zullen slechts gelden *inter partes*, met een verruimde werking van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof naar alle rechtscolleges die met dezelfde rechtsvraag geconfronteerd worden.

Het zou steek houden als de federale Regering in deze zaak tussenkomt, om de visie en het belang van de federale overheid te verdedigen. Het Grondwettelijk Hof kan een wetkrachtige norm niet vernietigen in antwoord op een prejudiciële vraag, maar het arrest doet wel een nieuwe termijn van zes maanden lopen waarbinnen de vernietiging van de norm gevorderd kan worden. Niets belet de federale overheid sowieso om remediërend op te treden. De federale wetgever kan bijvoorbeeld een interpretatieve wetwijziging doorvoeren (wijziging van artikel 464, 1° van het WIB 1992).

Die mogelijkheid staat alleszins niet open voor de Vlaamse overheid, zelfs niet na tussenkomst in de zaak. Nieuwe rechtspraak kan wel nieuwe inzichten bieden die als richtsnoer kunnen (en moeten) dienen voor de overheid en de administratie.

Voor de lokale besturen kan een en ander eventueel ruimere mogelijkheden opleveren om de organisatie of organisatoren van vertoningen en vermakelijkheden te belasten.

Advies

Geen tussenkomst.

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen

Bart SOMERS